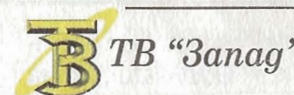

РЕГИОН

Кюстендил ● Дупница

Бр.4 (72), година II. Цена: 0.40 лв.

1-7 август 2008 г.

Бих станал лидер на БСП-Дупница, само ако имам подкрепата на хората

Разговор с Борислав Тасков, член на ОбС на БСП *Четете на стр.8*

Най-после

Община Дупница ремонтира

улица „Казармена“

Мая Манолова: *Четете на стр.5*
Докладът е критичен, но много е направено

Новият устав на СДС е *Четете на стр.4*
най-демократичният в България
Твърди лидерът на сините в Дупница Пламен Данаилов

Общината наложи 6 глоби, по препоръка на "Дартрейд" АД
Четете на стр.2

Иначе сме християни, твърдят спасители на Йехова в Дупница

Цвят и цвят

Дебютна изложба на Мишел Берту в Околийската къща

Едно наднационално събитие в културния пейзаж на Дупница вече е факт. На 15.07. Галерията отвори вратите си за дебютната изложба на Мишел Берту от Франция.

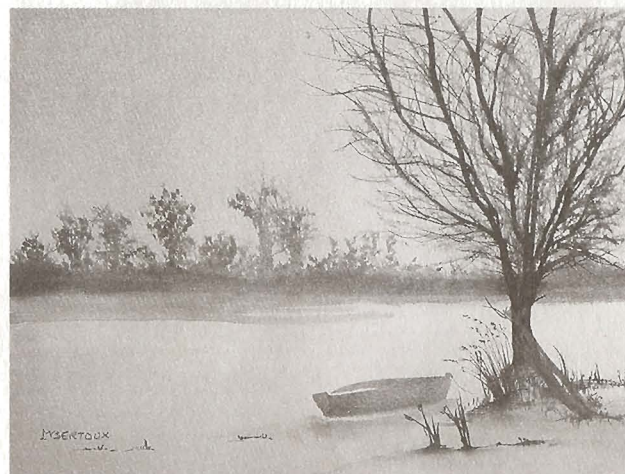
Изложби от този мащаб са едни от малкото приятни изживявания, които може да си позволи човек днес. Освен досега с публиката, експозицията от 33 картини намира и своето огледало в представителен каталог, който е и лицето на художника Берту пред света. С картините си Мишел донесе и една нова художествена култура, ново виждане за света и живописца. Наднационалният дебют на Берту фокусира в себе си оригинални решения за багри и форма и тяхното превъплъщаване в материал.

Лаконична изящност е може би най-вярното о

важи. И на 60 г., за него живописца остава надежда, размисъл, радост, живот. В природата на автора има неща, които трайно остават над всичко, свързано с пристрастията на времето. Остава като присъствие онази неуловима вътрешна чувствителност, външно незабележимите му откровения. В картините си Мишел е свършено различен, пълен неконформист, съвсем искрен. За художника ценностите на

транствена френска действителност. Техниката, на която тя го е научила, се среща много рядко в света и се нарича " мокро в мокро", работи се с вода, рисува се с вода. Истинските уроци Мишел е получил от рисуването навън, на морския бряг, в полята и горите на Нормандия и Бретан. Затова и картините от Франция са своеобразни поетични късчета. Те имат ту горещ колорит, ту страст, ту приказност, ту лиричност,

реална действителност, за която като че ли обяснението никога не е вярно или погрешно. В картините от Франция художникът претворява баграта на природата, вплетена в една деликатна провокативност. Те, със своите експресионистични търсения и скромна изящност предизвикват спонтанно чувство у зрителя. Катарзисното противопоставяне на кафяво и

колоритът, начинът на ползването на боите, свързването на отделните части. Картините от Франция впечатляват със своята артистичност – с разлюлени замъци, с танцуващи дървета, с играеща вода. И вместо мракът на нощта у нас остава светлината на едно зелено-синьо сияние, което багрена тъкан на творбите е съранила дълбоко в себе си, като пробуждаше

слънчево утро и природа, облечена във весело зелено и синьо, в охра и оранж. Гърбовете на Рила планина при Бараково и Дупница, морето при Синеморец, горите на Боровец плуват със смях между облаците, в тях грее светлина, бият камбани. А на художника му се струва, че той и планетата се изкачват върху вселенския връх на хармонията. Берту обича да препуска из този светъл волен свят, който е най-подходящ декор за неговите видения и за неговия живот. Дори когато е тъжен, чарът на природата попива тъгата, обгражда го с надежда. И всичкото онова най-хубаво, което неговата памет е избрала да запази в творбите, плува в недействително действителната светлина на безоблачната, радостна и красива природа.

Берту фокусира в себе си оригинални решения за багри и форма и тяхното превъплъщаване в материал.

Лаконична изящност е може би най-вярното определение за акварелите на Берту, изчистени като метафора. Андре Лот беше казал, че най-трудното постижение за твореца е пречистената сложност, наречена простота. И пак според него, младостта на художника не се измерва с годините, а със способността му за обновяване. При Мишел календарът на времето не

чувствителност, външно незабележимите му откровения. В картините си Мишел е съвършено различен, пълен неконформист, съвсем искрен. За художника ценностите на изкуството очевидно са се превърнали във форма на живот. Берту идва като доказателство, че път в изкуството има само този, който е тръгнал отнякъде и който носи нещо свое със себе си. А пътят на художника минава през една солидна живописна култура, в която уроците на Аник Гера Фолен са включени в една прос-

в полята и горите на Нормандия и Бретан. Затова и картините от Франция са своеобразни поетични късчета. Те имат ту горещ колорит, ту страст, ту приказност, ту лиричност, предадени с лека условност.

Представените живописни творби от Мон Сент Мишел, от Нормандия и Бретан провокират възприятията ни към осмисляне на идеи и внушения за предвечната и непознаваема същност на материалните и духовни параметри на една колкото въображаема, толкова и

кативност. Те, със своите експресионистични търсения и скромна изящност предизвикват спонтанно чувство у зрителя. Катарзисното противопоставяне на кафяво и червено, синьо и зелено в картините е балансирано от охрата на житейската есен. Пасторално деликатно е усещането на художника за природата. Пейзажите, които рисува той през последните 2-3 години, са дадени в светли тоналности, изчистени от декоративност и излишък от майсторство. Силното в тях е въдействието,

дървета, с играеща вода. И вместо мракът на нощта у нас остава светлината на едно зелено-синьо сияние, което багрената тъкан на творбите е съранила дълбоко в себе си като пробуждане на утрото.

Всъщност богатството на тази живопис не е в нейното външно тематично разнообразие, а в нейното емоционално богатство, с което авторът усеща живота на природата. Пряка и чувствителна е неговата връзка с нея.

В картините от България (региона) ни посреща

во, което неговата памет е избрала да запази в творбите, плува в недействително действителната светлина на безоблачната, радостна и красива природа.

В изложбата на Мишел Берту всеки може да открие човешка нежност и красота, финеса на един художник, който непредубедено и открито споделя това, което обича. А то е достатъчно, за да повярваме и в пътя на художника, и в истините, които носи със себе си.

**Божура
КАЦАРОВА**

Боян Кирков, художник: Музиката и живописата за мен винаги са вървяли ръка за ръка

- Г-н Кирков, какво е усещането да изложиш свои картини сред тези на Майстора за първи път? Още повече, научих, че това е вашият и на брат ви кумир.

- Той е кумир на всеки българин. Той е човекът, който е извел българското изкуство като символ. Всеки, когато стане въпрос за българско изкуство се сеца за Майстора. Той е съчетал в творбите си бита, ежедневието, фолклора, плодородието всичко характеризиращо българския живот. Наистина усещането е невероятно.

На стр.11

Боян Кирков

Изложба и концерт събра в едно галерията в Кюстендил

Цяла интернационална фамилия музиканти и художници се представи пред кюстендилската публика. Гостуването им, съчетано концерт и изложба в художествената галерия "Владимир Димитров-Майстора," е част от отбелязването на 100-годишнината от рождението на акад. Марин Големинов. Боян Кирков и брат му Симеон Кирков, макар и не кюстендилци по рождение, са свързали съдбата си с нашия град чрез своя дяло, известният в мина-

лото Боян Бонмарше, в превод от френски - добре свършена работа/, живял в Кюстендил и запомнен от местните хора с изпълненията си на балалайка и перфектните си дърводелски умения. Внукът му Боян е възпитаник на националната художествена галерия. През 1996 г. той е избран да представи България със самостоятелна изложба пред Съвета на Европа. Правил е редица изложби в България, Дания, Франция, Белгия, Монако, Ита-

лия, Люксембург. Негови произведения се намират в постоянни експозиции на галерии в Монако, Франция, Белгия, САЩ. Преди да покаже изложбата си в галерия "Сезони" в столицата, Боян Кирков я представи и в Кюстендил. Познавачи определят художника като романтик. "Живописата му е музикална, динамична и емоционална", твърдят хора на изкуството. Изложбата на Боян Кирков беше съпътствана и от музикални изпълне-

ния, представени от Саския Ван Кеер, съпруга на художника, завършила музикалните академии в Брюксел и Льовен, снахата му Сангита Шарма, също възпитаничка на консерваторията в Брюксел и брат му- Симеон Кирков. Той е завършил музикална консерватория в София в класа на проф. Ал. Нейнски, след което следва в Германия и Белгия. Свири в най-големите оркестри в Белгия, Холандия, Дания, Кралската филхармония в Люксембург.